

Савез Самосталних Синдиката
Србије

ПРВОМАЈСКИ ПРОГЛАС

Првим масовним изласком на улице, пре 128 година, радници су се изборили за осмочасовно радно време и, као симбол успеха у радничкој борби, установили међународни празник рада и радничког покрета.

А где смо ми то данас?

- У Србији је више од 800 хиљада незапослених, више од милион грађана живи испод границе сиромаштва, огроман број већ се налази у дужничком ропству, у редовима испред народних кухиња и у непрекидном страху од оног што доноси сутра.
- Дужина радног времена, висина плате, али и редовност и време исплате, зависе искључиво од послодавца.
- Безбедни услови рада предмет су процене послодавца, а улагање у заштиту најчешће се третира као непотребан трошак.
- Право на одмор, надокнаде за прековремени рад, рад у сменама и ноћу или државним празницима, увећање зараде по основу минулог рада, трошкови исхране и одмора..., третирају се као кочница развоју и инвестицијама, а колективни уговори као непотребан и превазиђен инструмент који успорава напредак.
- У недостатку идеја и визије, прети нам се, поново, стезањем каиша, отпуштањама,

стечајевима, смањивањем зарада и пензија.

- На сцени су константни покушаји да се, пласирањем плаћених неистина, додатно сатанизује радништво и синдикати као њихови легитимни представници, да се оспори сваки покушај организованог, легитимног отпора савременом робовласништву. Важне одлуке и закони који директно утичу на живот и добро свих, доносе се, по правилу, без непосредног учешћа, а не ретко и знања оних на које се односе, без социјалног дијалога и партнерства.
- У циљу слабљења радничког покрета, перфидно се намећу поделе и међусобни сукоби и анимозитети: јавни и приватни сектор, млади и стари, радници и пензионери, запослени и незапослени.
- Данас, као на почетку транзиције и убрзане приватизације, "добрим радницима" се поручује да се не боје отказа и беспослице, али сви су и даље у страху, јер су многи већ изгубили посао, а други, на жалост, нису добили.
- Легитиман захтев да радимо и од свог рада живимо, достојанствено и са правима која нам припадају, дефинише се као ретроградна идеја, која Србију вуче у прошлост, у банкрот.
- Једини излаз који се нуди је, у Европи и свету оспорен, неолиберални концепт економског развоја у коме је једини циљ профит, а жртва и обесправљено оруђе управо онај ко тај профит ствара - РАДНИК, потцењен, понижен.
- Данас се фаворизују и служе за "пример" они који су се обогатили малверзацијама, нелегалним шпекулацијама, у криминалним приватизацијама, они који себе називају послодавцима, а своје запослене не пријављују, не плаћају и не поштују ни права радника ни обавезе према држави, проглашавају запослене скупим и лењим, кочничарима привредних реформи, препреком инвестиционим улагањима, а њихове захтеве опасношћу за економски развој, макроекономску стабилност, добробит и просперитет.
- И даље нема стратегије развоја, дугорочне, одрживе и прилагођене Србији, нема идеје водиле већ се нуде и намећу краткорочна решења и резони чије су последице несагледиве.
- Оптужују раднике да су себични, без визије, загледи у прошлост и да радништво нема снаге.
- Од радника се очекује да поднесу сав терет промена на путу ка бољој будућности у коју,

после бројних неиспуњених обећања о ороченом трајању тешкоћа, мало ко верује.

Ми, данас, на светски дан рада, у име радника, поручујемо:

Имамо визију, а имамо и снагу да је остваримо.

Имамо визију економски развијеног друштва у коме се поштују истинске вредности, где се мишљење света рада уважава, визију безбедног, достојанственог и плаћеног рада.

Наша снага је бројност и наше уверење да су нам захтеви оправдани, али и заједнички циљ.

А циљ нам је развијена Србија задовољних грађана.... Србија у којој се поштују права, закони, стандарди и истинске вредности, у којој се живи од сопственог рада, у којој сви имају право на рад, а не само на беду и глад, Србија у којој млади имају светлу будућност, а старији мирну старост... Србија у којој нема страха и неизвесности од сваког новог дана.

Зато, будимо гласнији и одлучнији у борби за бољи и правичнији свет. Будимо солидарни и јединствени у борби за бољу будућност јер је само тако можемо изборити.

ЖИВЕО ПРВИ МАЈ

МЕЂУНАРОДНИ ПРАЗНИК РАДА И РАДНИКА!

ДОК ЖИВИ ПРАЗНИК РАДА - ЖИВИ И НАДА !

